



Vlaams
Parlement

vergadering **C220**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 12 mei 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de minimale schaalgrootte en het beperkt aantal fusies in de lokale diensteneconomie – 1809 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de stand van zaken na de schorsing van het Maatwerkdecreet – 1810 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de schorsing van de uitvoeringsbesluiten van het Maatwerkdecreet – 1941 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Jos De Meyer aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van de uitvoeringsbesluiten maatwerk en de gevolgen voor de overgang tussen buitengewoon secundair onderwijs en maatwerkbedrijven op het einde van dit schooljaar – 1999 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aanwervingsstop als gevolg van de schorsing van de uitvoeringsbesluiten van het Maatwerkdecreet – 2001 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van de uitvoeringsbesluiten van het Maatwerkdecreet – 2007 (2015-2016)	8
VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het gebruik en de bijsturing van het ICF-instrument (International Classification of Functioning, Disability and Health) bij de toeleiding naar de sociale economie – 1811 (2015-2016)	20

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de minimale schaalgrootte en het beperkt aantal fusies in de lokale diensteneconomie – 1809 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp-a): Voorzitter, minister, het verhaal van de lokale diensteneconomie is u zeker niet onbekend. De cijfers ter zake zijn vandaag de dag nog altijd niet zo positief met betrekking tot de ondernemingen die in gevarezone zitten als ze niet voldoen aan de minimale schaalgrootte van 5 voltijdsequivalenten. Op dit moment zijn er 130 ondernemingen die daar niet aan voldoen. Ondertussen is er voor de kinderopvang wel een uitzondering vastgelegd in de regelgeving, dus op dat vlak is er geen probleem, maar voor ongeveer 250 doelgroepwerknemers, oftewel 209 voltijdsequivalenten, hangt het zwaard van Damocles toch nog altijd boven het hoofd, is er de vraag of dit nog kan bestaan of niet. Op 1 januari 2018 moeten ze in orde zijn. Anders dreigen ze hun erkenning te verliezen. Ook dit jaar, in 2016, is er niet in een groeipad voorzien opdat ondernemingen zich kunnen conformeren aan het nieuwe decreet. We weten wel dat er in de sector heel veel vraag is naar een groeipad. Heel wat ondernemingen zijn daar eigenlijk op aan het wachten. Als er geen duidelijkheid komt tegen volgend jaar, dreigen er toch wel drama's te ontstaan.

Naast een groeipad kunnen er natuurlijk ook fusies worden gestimuleerd. Ondernemingen kunnen op die manier voldoen aan de regelgeving. Nu blijkt uit een schriftelijke vraag dat er het afgelopen jaar maar drie fusies hebben plaatsgevonden. Dat aantal is vandaag de dag dus eigenlijk niet zo hoog. Er zouden dus inspanningen moeten gebeuren om die fusies te stimuleren.

De stand van zaken is dus toch wel dat er inspanningen moeten gebeuren op het vlak van de lokale diensteneconomie om vooral die 130 ondernemingen die vandaag niet voldoen aan de minimale schaalgrootte, een perspectief te bieden.

Minister, deelt u de ongerustheid aangaande de impact van de minimale schaalgrootte op de ondernemingen in de lokale diensteneconomie met een erkenning kleiner dan vijf voltijdsequivalenten? Wat gaat u doen om deze ondernemingen in de lokale diensteneconomie de mogelijkheid te geven vanaf 1 januari 2018 in orde te zijn met de voorwaarden van het decreet Lokale Diensteneconomie?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, in uw originele vraagstelling had u het over 209 voltijdsequivalenten. Ik denk wel dat we dat moeten bekijken ten opzichte van het totale aantal voltijdsequivalenten binnen de lokale diensteneconomie, namelijk 1844,08 voltijdsequivalenten. Momenteel heeft 58 procent van alle bedrijven in de lokale diensteneconomie minder dan 5 voltijdsequivalenten. In 2013 was dat nog 75 procent. Ik denk dus wel te kunnen stellen dat er ondertussen wel een verbetering merkbaar is. Het is natuurlijk ook wel zo dat de wetgeving waarnaar u zelf verwijst, in 2013 is goedgekeurd. We hebben die allemaal goedgekeurd. Uzelf zat nog niet in het parlement, maar uw fractie heeft die wel mee goedgekeurd.

Het klopt wel wat u zegt: dat loopt niet even vlot bij elke onderneming of elk project in de lokale diensteneconomie. We hebben echter natuurlijk wel voorzien in een zeer ruime overgangperiode, zijnde van 2013 tot de datum die u zelf hebt

aangehaald, 1 januari 2018. Dat lijkt me toch wel zeer ruim. Er zijn ook een aantal minimumvoorwaarden. Ik som er enkele op, zij het niet alle, want u kent ze wellicht nog beter dan ik. Waarom moeten ze voldoen aan die vijf voltijdsequivalenten? Dat is in 2013 ingegeven door een aantal belangrijke afwegingen. Zo brengt de kleinschaligheid van de initiatieven in de lokale diensteneconomie een gevaar met zich mee voor de continuïteit en de kwaliteit van de dienstverlening na het doorstromen van bepaalde doelgroepmedewerkers naar het normale economische circuit. Bovendien vormt de kleinschaligheid van het merendeel van de projecten ook een probleem voor de begeleiding van de doelgroepwerknemers. Dat zorgt ervoor dat vele initiatieven worden geïntegreerd in bestaande entiteiten.

Er is in 2013 dus gekozen voor een zeer ruime en haalbare deadline om die minimumvoorwaarden te halen. Ik vind dat goed. Wil dat zeggen dat de evolutie nu, in mei 2016, is voltooid? Neen. Ik heb u de actuele cijfers gegeven. We hebben nog tijd om dat in samenspraak en overleg met de organisaties – dat is wel belangrijk – op een goede manier te kunnen vormgeven, en dat doen we absoluut ook. Ik heb de cijfers gegeven van de verbetering van het percentage ten opzichte van 2013. Ik denk dan dat we in nog heel veel regularisaties van heel veel ondernemingen kunnen voorzien tegen de deadline van 1 januari 2018.

U vroeg ook wat ik zal doen om die ondernemingen nog een beetje te stimuleren om toch nog aan de voorwaarden van het decreet Lokale Diensteneconomie te kunnen voldoen. Alle organisatievoorwaarden, zoals de schaalgrootte, de kwaliteit, de begeleiding, worden op het niveau van het label toegepast. Dat is wel heel belangrijk. Dat houdt in dat voor sommige kleinere projecten binnen één werkgever in de lokale diensteneconomie de mogelijkheid bestaat om hun verschillende projecten onder één label onder te brengen. We weten immers dat er diverse ondernemingen in de lokale diensteneconomie zijn die eigenlijk verschillende projecten hebben. Als die onder één label worden gebracht, heb je eigenlijk al een natuurlijke fusie op zich. Op die manier zal het veel gemakkelijker zijn, zij het niet voor elke onderneming in de lokale diensteneconomie, maar toch voor verscheidene, om tot die minimale schaalgrootte van vijf voltijdsequivalenten te komen.

Voor andere kleinere projecten is de enige mogelijkheid dat wordt gezocht naar een soort fusie. Er wordt op verschillende manieren getracht dat te faciliteren en de ondernemingen daarbij te ondersteunen. Zo volgen de projectadviseurs van het Departement Werk en Sociale Economie (WSE) de ondernemingen van de lokale diensteneconomie nauwgezet en helpen ze bij vragen van promotoren tot fusie. Ook de lokale regisseurs spelen natuurlijk een belangrijke rol bij het faciliteren van fusies. Enerzijds gaat dit immers over het in contact brengen van mogelijke partners, en anderzijds kunnen ze doorverwijzen naar onze projectadviseurs. De lokale besturen zijn zich daar ondertussen ook wel van bewust en maken daar ook gebruik van, en dat is goed.

Ik kan ook meegeven dat er onlangs een oproep werd gelanceerd door in|C met betrekking tot de professionalisering van de lokale diensteneconomie, waarbij het onderdeel samenwerken zal worden opgenomen in een opleidingsmodule. Die opleiding zou normaliter van start moeten gaan in september. Het onderdeel samenwerken en fusie daarin wordt nog verder afgestemd met het Departement WSE

Mijnheer Beenders, deel ik dus uw bezorgdheid? Is er nog werk aan de winkel? Ja. Ik ben echter optimistisch, omdat we toch zien dat de percentages stijgen. Bovendien is er in 2013 toch wel in een zeer ruime periode voorzien om die minimale schaalgrootte te kunnen halen op 1 januari 2018.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil zeker bevestigen dat wij achter het decreet staan. Ik sta ook achter die vijf

voltijdsequivalenten. Als het percentage is verbeterd, dan is dat omdat er in het laatste jaar van de vorige legislatuur een groeipad is voorgesteld aan de ondernemingen. Ze zijn daar uiteraard op ingegaan en dat zie je in de cijfers van deze legislatuur, wat nogal logisch is. In dat licht bent u dus niet overtuigend als u met percentages aangeeft dat er vandaag een goede evolutie is. De cijfers die we hebben over de fusies, zijn veeleer dramatisch: er zijn drie ondernemingen gefuseerd, en als je dan ook nog weet welke dat zijn, dan kun je je ook afvragen of dat komt door de instrumenten die u ter beschikking stelt.

Ik heb inderdaad gezegd dat het gaat over 250 medewerkers, wat neerkomt op 209 voltijdsequivalenten. Ik heb echter geen antwoord gekregen op mijn belangrijkste vraag: gaat u in een groeipad voorzien tot 2018? De overgangperiode is goed. We hebben daar inderdaad 3 jaar voor uitgetrokken in de vorige legislatuur, maar dan is het ook wel noodzakelijk dat u instrumenten ter beschikking stelt om die ondernemingen te laten voldoen aan die 5 voltijdsequivalenten. Dan moet u ook inspanningen doen. U moet fusies stimuleren. Met 3 fusies kunt u niet tevreden zijn met de instrumenten die u net hebt opgenoemd. Er is nog nooit een minister van Sociale Economie geweest die 2 jaar na elkaar niet in middelen voor een groeipad heeft voorzien. Het is bijna idioot dat er een decreet wordt goedgekeurd met een overgangperiode van 3 jaar en dat u dan in de eerste 2 jaar gewoon niet in middelen voorziet voor een groeipad om de ondernemingen te laten voldoen aan de regelgeving die in het decreet staat. Ik wil u dus oproepen om heel snel duidelijkheid te scheppen, vooral voor die 130 ondernemingen die vandaag in een gevarezone zitten, zodat ze weten of ze over een groeipad kunnen beschikken of niet.

Indien dat niet zo is, dan zou ik u ook willen vragen om dat eerlijk te communiceren zodat die bedrijven weten dat ze daar niet op moeten rekenen. Ik weet immers dat heel wat ondernemingen hopen dat er op een bepaald moment een signaal van u komt dat er een groeipad ter beschikking is zodat ze kunnen voldoen aan vijf VTE's. Als dat niet het geval is, en u niet in middelen hebt voorzien volgend jaar, zeg dat dan ook eerlijk tegen die ondernemingen zodat ze weten waar ze aan toe zijn en ze het komende anderhalf jaar kunnen gebruiken om andere oplossingen te zoeken om zeker te voldoen aan de voorwaarden uit het decreet. Vandaag hebben heel wat ondernemingen een afwachtende houding omdat ze niet weten in welke situatie ze zitten. Ik zou u dus echt willen vragen om daar open en transparant over te communiceren. Of misschien kunt u zelfs nog met vrijstellingen werken, waardoor een aantal ondernemingen ook oplossingen geven. Er moet duidelijkheid gegeven worden aan de ondernemers. We hebben nog anderhalf jaar. Laat ons proberen die mensen de duidelijkheid te geven die ze verwachten.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Ik kan de bezorgdheid van de heer Beenders begrijpen. De fusies zijn beperkt tot op vandaag. De klok tikt alsmäär verder om aan de voorwaarden te voldoen van vijf voltijdse eenheden. De keuze werd inderdaad gemaakt voor meer professionalisering. Dat werd geflankeerd met een lange overgangperiode, maar een en ander valt in de praktijk natuurlijk nog af te wachten.

Mijn bijkomende vraag betreft de bekommernis ten aanzien van de doelgroepwerknemers. Het risico is immers reëel dat een aantal van die werknemers inactief zullen worden indien de onderneming tegen 2018 niet voldoet aan de voorwaarde van de minimale grootteorde van vijf voltijdse eenheden. Mijn concrete vraag is dan ook of er tijdig wordt uitgekeken naar alternatieve werkmogelijkheden voor die mensen, en of er intensiever werk zal worden gemaakt van doorstroming zodat we voldoende plaatsen kunnen vrijmaken voor die doelgroep. Nog een bijkomende vraag is welke positie die werknemers dan zullen innemen ten opzichte van de aanwezige groep inactieve doelgroepwerknemers. Moeten zij dan bijvoorbeeld opnieuw geïnduceerd worden?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Op het ogenblik dat wij het decreet goedkeurden, waren er groepspaden. Dat heeft ons op dat ogenblik laten besluiten dat er een professionalisering moest komen en er een verruiming moest komen van het aantal tewerkgestelde mensen. Vijf mensen is op zich al weinig. De doelstelling blijft dus wel overeind: ervoor zorgen dat ondernemingen groter worden, dat men in een grotere groep terecht komt waardoor de onderneming meer dan vijf werknemers tewerkstelt. We zitten in een soort dilemma: aan de ene kant vinden we dat we die fusies moeten stimuleren, aan de andere kant is er op dit ogenblik geen groepspad waardoor de organisaties weinig kunnen professionaliseren.

Wij hebben nog anderhalf jaar tijd. Ik heb echt het aanvoelen dat we moeten stimuleren dat op een of andere manier fusies plaatsvinden binnen die organisaties. Anders zullen we de doelstellingen die we oorspronkelijk hebben gesteld, niet halen. Op een of andere manier moeten we een tandje bijsteken zodat we vooral het fusioneren stimuleren.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Neen, er is geen groepspad en daar ben ik ook altijd duidelijk over geweest. Sta me toe om te zeggen dat ik het woordje fusie en groepspad een beetje haaks op elkaar vind staan. Eigenlijk zegt u dat er een groepspad nodig is om kleine ondernemingen in de lokale dienstensector, die nu niet aan de vijf voltijdse equivalenten zitten, bijkomende capaciteit te geven, zodat ze niet moeten fuseren. Ofwel spreekt men over fusies, maar dan laat men het woord groepspad achterwege, want anders spreekt men niet over fusies, maar enkel over het aanvullen van het aantal voltijdse equivalenten om aan het minimum te komen. Hoe wil ik dat dan wel doen zonder het groepspad? Ik heb dat al verschillende keren in deze commissie gezegd: natuurlijk zouden we graag een groepspad hebben, maar er zijn afspraken gemaakt in de Vlaamse Regering en de budgettaire context is ook wat ze is. Daar kunnen we weinig aan doen. Ik heb al geantwoord dat we het kunnen doen door dat label.

Hoe komt het dat er het afgelopen jaar maar drie fusies waren? De ondernemingen zijn nog niet echt geneigd te fuseren omdat de subsidiëring momenteel nog altijd forfaitair gebeurt. Eigenlijk hebben kleinere bedrijven er weinig voordeel bij om nu al te gaan fuseren. Ze zullen wel fuseren naar aanleiding van de deadline van 1 januari 2018 omdat de subsidiëring dan op basis van het aantal voltijdse equivalenten zal gebeuren, maar nu gebeurt de subsidiëring forfaitair, ongeacht het aantal doelgroepmedewerkers dat men tewerkstelt.

Mevrouw Talpe, u hebt natuurlijk een terechte bekommernis vermeld. Wat wij altijd al hebben gedaan, ook in het kader van de klaverbladfinanciering van de NMBS-fietspunten, als ik me niet vergis, is het volgende: zodra zowel mijn kabinet als de administratie weet of signalen krijgt – en die mensen laten dat ook wel weten – dat de tewerkstelling van bepaalde doelgroepmedewerkers in het gedrang komt, dan wordt er altijd gezocht naar een andere oriëntering binnen de sociale economie, zodat die zwakke medewerkers hun job toch zeker niet kwijtraken.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Ik heb altijd gesproken over een combinatie. Het is surreëel te denken dat we met fuseren een oplossing krijgen voor al die bedrijven. Het is niet realistisch, financieel en budgettair, om het met een groepspad te doen. We moeten de twee dus aan de bedrijven kunnen aanbieden om die 130 ondernemingen uit de gevarenzone te halen. Ik heb dat vroeger altijd zo bepleit en ik wil dat vandaag nog eens rechtzetten.

Op basis van de cijfers die we van u hebben gekregen, hebben we zelf ook een oefening gemaakt om te kijken hoe je misschien toch, zelfs zonder budget, oplossingen kunt bieden aan de ondernemingen die vandaag in de gevarenzone zitten. Bij kinderopvang is er al een vrijstelling gegeven om af te wijken van de vijf VTE's. Dat is al beslist. Daar is geen probleem meer. Bij logistieke hulp en bij aanvullende thuiszorg is een wetgevend initiatief nodig voor de vrijstelling van de vijf VTE's. Dat kunt u nemen samen met collega Vandeurzen. Bij de sociale huisbewaarders hebt u aangekondigd dat u een vrijstelling zou goedkeuren. Tot op vandaag heb ik daarover nog geen beslissingen gezien. Ik wil de oproep doen. U hebt dat aangekondigd. U kunt ervoor zorgen dat dat wetgevend initiatief wordt genomen zodat ook daar duidelijkheid komt. Bij toerisme is er een initiatief nodig van u en collega Weyts. Ook daar kan een vrijstelling worden gegeven. Die vrijstelling is een goede oplossing omdat we dan heel wat ondernemingen duidelijkheid geven. Bij lokale diensten in opdracht van lokale besturen, buiten de Vlaamse klaverbladen, is er uiteraard ook groei nodig, maar ik hoor dat dat niet kan. Daar kunt u ook alternatieven toepassen om de doelstelling van vijf VTE's te halen. U kunt daar personen gelijk stellen aan doelgroepmedewerkers. Met een eenvoudige wijziging van besluit van de Vlaamse Regering kunt u een oplossing geven door bijvoorbeeld artikel 60'ers gelijk te stellen met doelgroepmedewerkers, zo komen ook die ondernemingen aan vijf VTE's. Als u de personen buiten contingent die door VDAB werden geïnduceerd en het advies lokale diensteneconomie kregen, ook erkent in het aantal van de vijf VTE's, dan is daar ook een oplossing. Dat zijn eigenlijk administratieve procedures die u moet toepassen om heel wat ondernemingen uit de gevarenzone te halen en die u budgettair nul euro kosten. Ik wil u vragen om toch dat voorstel te bekijken zodat er de komende maanden echt duidelijkheid komt voor de sector.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de stand van zaken na de schorsing van het Maatwerkdecreet

– 1810 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de schorsing van de uitvoeringsbesluiten van het Maatwerkdecreet

– 1941 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Jos De Meyer aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van de uitvoeringsbesluiten maatwerk en de gevolgen voor de overgang tussen buitengewoon secundair onderwijs en maatwerkbedrijven op het einde van dit schooljaar

– 1999 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aanwervingsstop als gevolg van de schorsing van de uitvoeringsbesluiten van het Maatwerkdecreet

– 2001 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de schorsing van de uitvoeringsbesluiten van het Maatwerkdecreet

– 2007 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): De schorsing van het Maatwerkdecreet is al regelmatig aan bod gekomen in deze commissie. Begin februari hebt u gezegd dat u het arrest zou bestuderen, dat u juridisch alles zou doorgronden en u vroeg de nodige tijd om beslissingen te kunnen nemen. Eind februari hebt u ook in de commissie gezegd dat u vermoedde dat het maatwerkbesluit volledig vernietigd zou worden. U vroeg nogmaals om u tijd te geven om een goed juridisch onderbouwd dossier te hebben en dan beslissingen te kunnen nemen.

U hebt altijd gezegd dat u prioriteit zou geven aan de omschakeling naar de oude regelgeving, zodat de sociale en beschutte werkplaatsen kunnen voortwerken. Zodra dat zou worden afgerond, of zelfs tegelijkertijd, zou u werk maken van reparaties van de beslissing van de Vlaamse Regering met betrekking tot maatwerk.

We zijn nu een aantal maanden na de schorsing, en het blijft redelijk stil. Er komen weinig initiatieven naar buiten. Vooral ondernemingen blijven in het ongewisse. U hebt wel op 26 februari 2016 in de Vlaamse Regering beslist om te werken met voorschotten, maar voor de rest hebben wij niets meer gehoord.

Deze vraag werd ingediend op 18 april, omdat op dat moment de bezorgdheid groot was. We hebben de afgelopen weken gezien dat de sector begint te

reageren. Zij uitten hun ongerustheid in de media. Zowel werkzoekenden als toeleiders, gespecialiseerde trajectbegeleiders en ook ondernemingen zelf, die wachten op duidelijkheid, hebben alarmkretten gelanceerd. Ik zie nu ook dat heel wat collega's aan de alarmbel trekken. We kijken dus heel erg uit naar de antwoorden op de volgende vragen.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de initiatieven die u zou nemen om de oude regelgeving opnieuw in werking te stellen en de problemen voor onder andere de toeleiding op te lossen? Ik denk dat de toeleiding echt problematisch aan het worden is. We zien dat vooral aan de cijfers van beschutte en sociale werkplaatsen.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de schorsing van het Maatwerkbesluit en de procedure bij de Raad van State? Is er na de beslissing van de Raad van State tot schorsing nog iets gewijzigd? Wat is de verdere procedure bij de Raad van State?

Wat is de stand van zaken met betrekking tot initiatieven tot reparatie van het Maatwerkbesluit? Welke stappen hebt u hierin al gezet?

Wat ziet u in de nabije toekomst met het Maatwerkdecreet gebeuren? Wat is uw timing met betrekking tot de reparatie van het maatwerkbesluit?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Op 26 januari 2016 heeft de Raad van State de uitvoeringsbesluiten van het Maatwerkdecreet geschorst. In de feiten betekent dit dat er van maatwerkbedrijven momenteel geen sprake meer is en dat de opdeling tussen beschutte en sociale werkplaatsen opnieuw van kracht is. De schorsing heeft ook verregaande praktische consequenties. Bijvoorbeeld op het vlak van de administratie moet er teruggevallen worden op de oude computerprogramma's. Het heropstarten daarvan heeft een aanzienlijk kostenplaatje van ongeveer 1 miljoen euro met zich meegebracht. Bovendien zijn er problemen met de toeleiding. In de oude regelgeving moest men vijf jaar werkloos zijn en laaggeschoold om tewerkgesteld te kunnen worden in een sociale werkplaats. De vraag rijst dus wat er moet gebeuren met alle mensen die intussen werden toegeleid tot een maatwerkbedrijf maar die geen vijf jaar werkloos zijn. Ook voor de voormalige beschutte werkplaatsen is er een probleem. Het attest voor een beschutte werkplaats, waardoor men een soort 'recht' op een beschutte werkplaats verkreeg, bestaat wettelijk niet meer. Dat maakt dat er een situatie ontstaan is waardoor nieuwe mensen niet meer kunnen worden toegeleid naar de beschutte werkplaatsen.

Minister, we begrijpen uiteraard dat u wordt geconfronteerd met een moeilijke situatie, die op het werkveld tot grote praktische problemen leidt. Het maakt dat snel handelen nodig is om de ergste praktische noden op te lossen. U beloofde om zo spoedig mogelijk in te grijpen. Afgaande op de agenda van de Vlaamse Regering is het tot nog toe windstil gebleven na de dringende beslissing om de betalingen aan de bedrijven te kunnen garanderen. Ook de sector zelf is zich bewust van de problemen. Er werden al signalen gegeven dat de sector openstaat voor een minnelijke schikking. Constructief overleg kan volgens ons de economische schade voor de sector helpen beperken.

Minister, wat is de stand van zaken inzake de reparaties van de oude regelgeving naar aanleiding van de schorsing, in concreto op het vlak van de aanpassing van de ICT aan de oude regelgeving en van de machtiging van de administratie voor het gebruik van DmfA-gegevens uit de federale Kruispuntbank?

Wat is de stand van zaken met betrekking tot het maken van reparatiebesluiten voor de aanpak van de problemen voor de doelgroepwerknemers, meer bepaald

voor het ondervangen van het probleem dat laaggeschoolde doelgroepwerknemers die nog geen vijf jaar werkloos waren door de schorsing niet meer zouden mogen werken in de sociale werkplaatsen, en ook voor de toeleiding van doelgroepwerknemers naar de beschutte werkplaatsen?

Hebt u inmiddels rond de tafel gezeten met de sector om via overleg te zoeken naar constructieve oplossingen met het oog op het beperken van de economische schade voor de sociale en beschutte werkplaatsen? Wat is hier de stand van zaken?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik moet uiteraard niet herhalen wat de collega's van deze commissie al hebben aangebracht. Ik wil mij beperken tot één aspect: de gevolgen van de schorsing van de uitvoeringsbesluiten van het Maatwerkdecreet wat betreft het onderwijs, in het bijzonder het buitengewoon secundair onderwijs.

VDAB verduidelijkte in een brief naar de busoscholen de gevolgen voor de toeleiding van jongeren die afstuderen in het buso naar de sociale en beschutte werkplaatsen. De busoscholen beginnen zich, naarmate het schooljaar vordert, hierover zorgen te maken omdat de gebruikelijke 'warme overdracht' op 1 juli van scholen naar VDAB van deze leerlingen en via VDAB naar beschutte werkplaatsen en sociale werkplaatsen door de opheffing van deze besluiten op te helling komt te staan. Deze leerlingen hebben dus momenteel geen enkel toekomstperspectief met betrekking tot beschutte of sociale werkplaatsen. Als deze regelgeving te laat zou komen, dit wil zeggen na 30 juni 2016, zal dit in het buso leiden tot de situatie dat de afgestudeerde leerlingen wellicht nog een schooljaar langer in de busoscholen zullen blijven, en hiervoor verlengingen zullen aanvragen bij hun scholen. Dit soort verlengingen zijn immers mogelijk in het buitengewoon onderwijs. Deze evolutie is uiteraard niet gewenst.

Minister, hoe plant u de organisatie van de toeleiding naar beschutte en sociale werkplaatsen, zodat het recht op werk voor personen met een arbeidshandicap niet in het gedrang komt?

Hoe plant u de overstap van leerlingen uit busoscholen op 1 juli naar maatwerkbedrijven te garanderen?

Op welke termijn verwacht u dat er nieuwe regelgeving zal zijn om uit dit juridisch vacuüm te komen? Hebt u hierover al overleg gehad met uw collega, de minister bevoegd voor het onderwijs?

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Voorzitter, minister, ik sluit mij graag aan bij mijn collega's. Het doet mij plezier dat over de partijgrenzen heen iedereen een vraag stelt over de toekomst van de maatwerkbedrijven of van de sociale economie. Er heerst op dit ogenblik heel wat onduidelijkheid en troebelheid. Verschillende collega's hebben al het probleem van de toeleiding aangehaald. De sector spreekt van maandelijks tweehonderd mensen, de kwetsbaarste schakels op onze arbeidsmarkt, mensen met een fysische of psychische beperking, die niet zouden kunnen worden toegeleid, die thuis zouden moeten blijven zitten, terwijl er wel degelijk ook voor hen functies mogelijk zouden zijn.

Een ander probleem dat door de sector heel duidelijk wordt aangehaald, is dat men op dit moment ook niet kan vervangen. Er zijn dus functies die vrijkomen, er staan mensen te trappelen om te gaan werken, maar men kan hen niet toeleiden. Voor de kwetsbaarste profielen op onze arbeidsmarkt, ook mensen met een psychische of psychosociale beperking, is dat een enorme schok, een

enorme dreun, als blijkt dat datgene waarnaar ze lang hebben uitgekeken, namelijk aan de slag gaan in de sociale economie, dan plots niet kan doorgaan. Er zijn gevallen bekend van mensen die daardoor terug in een depressie of in een psychisch downmoment terecht komen.

De heer De Meyer haalt heel terecht de problematiek van het buso aan. Vanaf eind juni komen daar heel wat studenten van de schoolbanken die een potentiële toekomst zouden hebben in de sociale economie. Maar ook voor hen is het natuurlijk nog onduidelijk wat de toekomst zal brengen.

Minister, welke acties gaat u ondernemen om ervoor te zorgen dat mensen met een arbeidshandicap of een psychische beperking opnieuw kunnen worden aangeworven in de sector van de sociale economie? Welke timing streeft u hiervoor na? Denkt u hierbij in de eerste plaats, zoals u eerst hebt gezegd, aan een herstel van de vorige regelgeving? Hoe ziet u de toekomst van de maatwerkbedrijven en het Maatwerkdecreet?

Ik weet nog goed dat u in het debat dat wij x-aantal maanden geleden in de plenaire vergadering hebben gehad, zei dat u ontgoocheld was door de twee bedrijven die naar de Raad van State zijn gestapt en dat u het jammer vond dat u nu de hele uitrol van het Maatwerkdecreet op die manier voor een deel tenietgedaan ziet worden. Ik heb toen gezegd dat ik begrijp dat u ontgoocheld bent. Dat is een heel frustrerende zaak. Maar ik zei toen ook dat u de verantwoordelijkheid hebt om met oplossingen te komen. Ik kijk dus hard uit naar de oplossingen die u hier op tafel zult leggen.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): De schorsing van het Maatwerkdecreet heeft natuurlijk ernstige gevolgen. Minister, in de eerste communicatie die u daarover deed, reageerde u enorm ontgoocheld. Wij hebben toen ook aangegeven dat u over die ontgoocheling heen moest stappen en een oplossing moest aanreiken. De eerste oplossingen werden voor de paasvakantie aangekondigd, daarna na de paasvakantie. Ik was enorm ontgoocheld toen ik u de voorbije weken op het nieuws hoorde zeggen dat de oplossingen er zouden zijn voor de zomervakantie. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

Zo werd het aangekondigd in het VRT-nieuws. Toen de beschutte werkplaats WAAK aanklaagde dat zij op dit moment geen mensen konden aanwerven, werd er gezegd dat u een oplossing zou zoeken voor de zomervakantie. Ik hoop dat dat niet waar is en dat er eerder een oplossing komt. Er is vooral een probleem bij beschutte werkplaatsen in verband met aanwerving. Ik neem dan contact op met de beschutte werkplaatsen die ik ken en vraag hun hoe ze dat oplossen. Zij hebben natuurlijk ook opdrachten die zij moeten kunnen realiseren. Het zijn bedrijven die opdrachten moeten volbrengen. Als zij dat niet kunnen doen door mensen aan te werven, proberen ze dat in eerste instantie te doen door mensen te verschuiven. Mensen die een andere opdracht hebben en die vrij zijn, laten ze dan die nieuwe opdracht doen. Op de tweede plaats werven ze mensen aan op eigen budget, zonder te weten of er een betoelaging komt.

Minister, ik heb een heel specifieke vraag. Beschutte werkplaatsen die mensen hebben aangeworven die aan het profiel voldoen om te werken in een beschutte werkplaats, zullen die retroactief kunnen worden aangeworven met subsidies? Zult u een besluit nemen dat ingaat op een eerdere datum, zodat mensen die zijn aangeworven en voldoen aan het profiel, ook kunnen worden aangeworven met subsidies? Dat zou namelijk een enorme verlichting zijn. Dan kunnen de opdrachten namelijk ook worden uitgevoerd. Een van de grote problemen op dit ogenblik is dat men plant om bijvoorbeeld jobstudenten aan te nemen die niet

aan het profiel voldoen, maar die in de plaats komen van mensen die een afstand hebben tot de arbeidsmarkt. Dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Ik heb heel lang gewacht om mijn vraag om uitleg in te dienen, omdat ik er echt van overtuigd was dat er snel een oplossing zou zijn. Mijn uitdrukkelijke vraag is vandaag: zal er voor mensen die voldoen aan het profiel, met retroactiviteit ook een fiat worden gegeven dat zij zullen worden aanvaard als doelgroepwerknemer op het ogenblik dat het reparatiebesluit er is, zodat zij ook betoelaagd kunnen worden aangeworven? Dat zou een heel grote stap vooruit zijn.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega's, ik zal redelijk uitgebreid antwoorden, aangezien er heel wat vragen gesteld zijn.

Het is niet omdat jullie er niets van hebben gehoord, dat er ondertussen niets is gebeurd. We moeten realistisch zijn, collega's, een schorsing door de Raad van State kun je niet op een-twee-drie oplossen, zonder juridische fouten te maken. Dat is toch belangrijk.

U kent de voorgeschiedenis, en dus zal ik die niet helemaal herhalen. De kern blijft – en ik vind dat men daar, ook vanuit de beschutte werkplaatsen, nogal gemakkelijk overheen stapt – dat dit allemaal is gebeurd omdat er twee beschutte werkplaatsen naar de Raad van State zijn gestapt en dat de groep Maatwerk is tussengekomen. Die groep Maatwerk heeft zich ondertussen wel teruggetrokken. We weten dat er zeven jaar is gewerkt rond maatwerk en dat er dus behoorlijk wat overleg is gebeurd met de sector. Maar dat is de voorgeschiedenis. We moeten werken aan de toekomst, en dus daarop focussen.

Eenzijds was het belangrijk dat de oude regelgeving zo snel mogelijk terug van kracht moest kunnen worden. Ik heb dat ook aangegeven in de plenaire vergadering en in de commissie. Dat is natuurlijk niet evident omdat er heel wat juridische stappen moeten worden gezet en er adviezen moeten worden ingewonnen. Dat gebeurt niet op een-twee-drie, omdat bijvoorbeeld toeleiding niet meer mogelijk was. Collega's, ik kom er straks nog wat uitgebreider op terug, maar de toeleiding naar sociale werkplaatsen kan vandaag wel. Het is de toeleiding naar de beschutte werkplaatsen die niet kan wegens het feit dat recht op beschutte werkplaatsen gewoon niet meer bestond en dat wel de voorwaarde was in de oude regelgeving. Dat is de eerste belangrijke cluster van mijn antwoord.

De tweede cluster is: hoe zullen we het maatwerk herstellen? Het leek mij nuttig om eerst reparaties te doen zodat we opnieuw kunnen toeleiden in de beschutte werkplaats. Zo kunnen we tegelijk de mensen die nu in de sociale werkplaatsen werken, maar eigenlijk niet aan de profielen voldoen – bijvoorbeeld niet vijf jaar werkloos of niet echt laaggeschoold zijn – niet gewoon op straat zetten. Dat is belangrijk.

Welke stappen hebben we concreet genomen om de heropleving van de oude regelgeving in werking te stellen? We hadden totaal geen decretale, laat staan juridische basis om nog verder te werken. Daarvan is onmiddellijk werk gemaakt. Zo is er een juridische en inhoudelijke impactanalyse gemaakt van de schorsing, de gevolgen van de schorsing en het rechtsvacuüm dat de schorsing heeft teweeggebracht.

Mevrouw Talpe verwees naar de ICT. Dat was allemaal niet zo evident. Voor mensen hier aanwezig kan dat misschien op een-twee-drie worden geregeld. Voor alle duidelijkheid: het vergde een overschakeling naar het oude ICT-systeem om bijvoorbeeld uitbetalingen te kunnen doen en voorschotten te kunnen betalen. We waren overgestapt naar nieuwe subsidietoepassingen. We moesten opnieuw de opstart doen van de oude subsidietoepassingen: SWB voor de beschutte werkplaatsen

en Easypay voor de sociale werkplaatsen. Dat gebeurt ook niet van vandaag op morgen. Ook moesten we de beheerdersmandaten voor de werkplaatsen voor de subsidietoepassing actualiseren. In verband met de KSZ-gegevensstromen (Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid) en het gebruik van de DmfA-gegevens is er een nieuwe aanvraag gebeurd bij het sectoraal comité. De zitting vond plaats op 3 mei. Er is een positief advies ontvangen, wat goed is, in afwachting van een uitspraak ten gronde en een aangepaste regelgeving.

Ik ga verder met de betaling waarnaar ik daarnet heb verwezen. We konden die betaling eigenlijk enkel doen als onze ICT en informatica ook was aangepast. U hebt allen verwezen naar het feit dat ik redelijk snel na de schorsing naar de regering ben gestapt met een besluit om die voorschotten toch te kunnen blijven uitbetalen. Anders was het helemaal een drama geweest. Dat is redelijk snel gebeurd. De financiële continuïteit van de voorschotten werd dus gewaarborgd door het besluit dat op 26 februari werd goedgekeurd.

Er was ook een gegevensverzameling voor subsidieberekening. Voor sociale werkplaatsen worden de individuele fiches van de doelgroepwerknemers en omkadering gefaseerd opgevraagd en verwerkt door het departement Werk en Sociale Economie. Voor de beschutte werkplaatsen worden de prestatiestaten en essentiële documenten, zoals attesten, verwerkt om betalingen te kunnen berekenen.

Dan is er nog de afrekening van de maatwerkperiode. Het gaat allemaal over heel technische zaken. Er is bijzonder hard aan gewerkt door mijn administratie, mijn kabinet. Het derde kwartaal 2015 werd betaald op 8 februari 2016. De uitbetaling van het vierde kwartaal 2015 zal deze maand gebeuren.

Er is dus een juridische en inhoudelijke impactanalyse gebeurd, er zijn ICT-problematieken opgelost en de betalingen zijn aangepakt.

Een vierde element is de informatie en communicatie. Er zijn verschillende informatiesessies geweest voor de sector over de impact van de schorsing en de operationalisering. Met de sociale werkplaatsen vond die plaats op 1 maart 2016, met de beschutte werkplaatsen op 3 maart 2016. Er waren ook overleg-momenten met de koepelorganisaties over de impact van de schorsing. Het gaat dan meer bepaald over het Samenwerkingsverband Sociale Tewerkstelling (SST) en Groep Maatwerk. Er is een uitgebreide bespreking geweest van de schorsing in de commissie van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Ten slotte is er online, op de webstek van het departement, heel wat informatie te vinden, met veelgestelde vragen en presentaties. Die website wordt constant bijgewerkt en wordt op basis van gestelde vragen aangevuld.

Naast die vier aspecten was ook het herstel van de oude regelgeving prioritair. In eerste instantie houdt dat in: de reparatieregelgeving van de sociale werkplaatsen, de beschutte werkplaatsen en de bijzondere tewerkstellingsondersteunende maatregelen (BTOM). Die laatste vallen eigenlijk onder de bevoegdheid van minister Muyters, maar het is op basis van die BTOM dat het recht op een beschutte werkplaats kan worden afgeleverd. Aangezien dat niet meer bestond, moest dat besluit ook worden gerepareerd.

Voor de sociale werkplaatsen is de regularisatie van de doelgroepmedewerkers die via de ICF-indicering (International Classification of Functioning) zijn aangeworven noodzakelijk. Ik heb het al gezegd in mijn inleiding: ik wil absoluut niet dat die mensen doordat ze waren aangeworven hoewel ze geen vijf jaar werkloos waren of niet extreem laaggeschoold zijn, ineens op straat worden gezet. Dat vond ik absoluut niet oké. Dat hebben we dus geregeld.

Met betrekking tot de beschutte werkplaatsen is het absoluut noodzakelijk om het recht op beschutte werkplaatsen opnieuw te kunnen inschrijven in de

regelgeving. Ik heb u daarnet al gezegd dat dat zal kunnen, met die aanpassing van BTOM. Deze wijzigingen zijn momenteel opgenomen in de herstelbesluiten. Ik heb spoedadvies gevraagd aan de Inspectie van Financiën (IF). Ik heb ook met de SERV gebeld, om ook van hen een spoedadvies te kunnen krijgen. Ze gaan daarmee akkoord. Momenteel is dit naar Begroting voor een begrotingsakkoord. Alleen als het gaat over de Raad van State kan ik geen spoedadvies vragen. Gelet op het feit dat dit juridisch een zeer moeilijk en precair dossier is, wil ik echt niet het risico lopen om voor die twee herstelbesluiten spoedadvies te vragen en dan misschien met het hoofd tegen de muur te lopen, met nadien weer een of andere procedure. Dat wil ik niet. Natuurlijk zijn we ook gebonden aan bepaalde termijnen. U weet wat de adviestermijn is van de Raad van State. De rest kan ik allemaal met spoed doen. Ik heb ook al van mijn collega van Financiën en Begroting vernomen dat hij ook met spoed het begrotingsakkoord zal verstrekken. De collega's werken dus wel degelijk mee. Wat de Raad van State betreft, zal ik dus echter de gewone, reguliere termijn moeten respecteren.

Ik denk dus dat we wel degelijk al heel veel hebben gedaan. Dit is er inderdaad eind februari geweest. Nu is het begin mei. Ik denk dat mijn administratie en mijn kabinet echt wel een pluim verdienen omdat ze dat voor elkaar hebben gekregen: men heeft én de ICT én de betalingen kunnen blijven doen, men heeft de voorschotten kunnen blijven uitbetalen en tegelijkertijd heeft men herstelbesluiten in elkaar kunnen zetten die juridisch echt wel goed in elkaar moesten zitten. Sneller dan dit kan het echt niet.

We zijn dus zeer snel gegaan, doch we zijn juridisch voorzichtig geweest. We hebben geen enkel risico genomen. Het ene sluit echter natuurlijk ook het andere helemaal niet uit.

Bij sociale werkplaatsen kan men nog altijd wel toeleiden, kan men nog altijd wel aanwerven. Bij beschutte werkplaatsen kan men dat momenteel niet, maar men kan natuurlijk wel aanwerven zonder subsidies. Mevrouw Claes en anderen hebben gesteld dat dit een mogelijkheid is, maar dat dat niet opportuun is. Ik deel die overtuiging. Ik besef ook wel dat dat niet de meest ideale situatie is.

Mevrouw Claes, u hebt ook gevraagd waarom dat niet retroactief kan. We hebben die vraag bestudeerd en niet alleen ik, maar ook de juristen zijn tot de conclusie gekomen dat we dat absoluut niet kunnen doen, op basis van een aantal belangrijke redenen. Wetstechnisch gaat het om een zogenaamde bewarende maatregel. Enerzijds gaat het om het regulariseren van handelingen gesteld binnen de maatwerkperiode, waarbij de werkplaatsen nooit in kennis konden zijn van de toekomstige gevolgen van de schorsing, zoals het aanwerven op basis van de ICF-indicering. Anderzijds gaat het om een aanpassing van de oude regelgeving in het licht van de gevolgen van de maatwerkregelgeving, bijvoorbeeld het schrappen van het recht op beschutte werkplaats bij BTOM. Werkplaatsen zijn echter wel in kennis van de gevolgen van de schorsing. Ze weten ook heel goed dat ze niet gesubsidieerd konden aanwerven tijdens de periode waarin er nog geen herstelbesluiten waren.

Een ander aspect, dat ik minstens even belangrijk vind, is het beginsel van de gelijkberechtiging. We hebben via diverse kanalen meegedeeld dat er een vacuüm was en dat men op dat moment niet gesubsidieerd kon aanwerven en niet kon toeleiden. Elke beschutte werkplaats is ook individueel op de hoogte gebracht. De meeste beschutte werkplaatsen hebben zich daar wel aan gehouden. We zouden diegenen die zich eigenlijk niet aan die richtlijn en de regelgeving ter zake hebben gehouden en wel hebben aangeworven, subsidies geven en hen dus belonen, terwijl anderen braaf hebben geluisterd naar de instructies van ons en van de administratie, waarin werd gesteld dat er een vacuüm was, dat we geen rechtsgrond hadden om te kunnen aanwerven. Vanuit het oogpunt van

gelijkberechtiging vind ik dat eigenlijk niet zo heel fair. Ik ben ook ontzettend bang dat, als we dat toestaan, we opnieuw in dezelfde procedure gaan belanden. Bepaalde beschutte werkplaatsen hebben zich aan de regelgeving gehouden en ondertussen niet aangeworven. Andere hebben dat wel gedaan. Als zij retroactief toch subsidies krijgen voor die aanwerving, dan kan men naar de Raad van State stappen, en dan gaan we terug naar af. Ik denk niet dat de sector zit te wachten op een nieuwe procedure bij de Raad van State tegen deze reparatiebesluiten. Dan zal men nog maar eens gedurende een lange tijd niets kunnen doen.

Dan is er natuurlijk ook nog het zogenaamde legaliteitsbeginsel: het is een algemeen aanvaard rechtsbeginsel dat de overheid niet met terugwerkende kracht wetgeving kan uitwerken.

Dat hebben we dus concreet heel snel gedaan om snel te kunnen repareren. Ik hoop voor de zomervakantie te landen. Ik denk dat dat ook wel lukt, als alle collega's meewerken. Spoedadvies voor de begroting en zo, dat is dus allemaal mogelijk. Ik zie ook heel veel goede wil. Ik denk dat dit ook een problematiek is die alle collega's in de regering in het hart dragen. Ze zien ook wel in dat dit een onhoudbare situatie is, zodat ze zullen meewerken. Ik hoop dit dus tegen de zomervakantie te hebben opgelost.

Ondertussen zijn we ook bezig met het zetten van enkele stappen om tot een hernieuwd maatwerk te kunnen komen. We kunnen immers wel twee reparatiebesluiten maken, maar ondertussen hebben we nog altijd wel geen nieuw maatwerk, en ik dacht dat dat hier toch kamerbreed werd goedgekeurd en gesteund. Voor alle duidelijkheid, we hebben eerst geprobeerd de toeleiding te herstellen en ik denk dat we daar goed in zijn geslaagd. Wat hebben we dus gedaan in het kader van een hernieuwd maatwerk? Samen met een advocatenbureau hebben we in kaart gebracht wat de volgende stappen zijn in de procedure voor de Raad van State. Mijnheer Beenders, ik denk dat u het was die daar concreet naar heeft gevraagd. Het is heel saai, maar ik ga u toch zeggen wat we allemaal al hebben gedaan en wat de procedure bij de Raad van State nu blijkt te zijn.

De memorie van antwoord van de Vlaamse Regering en Eubelius is midden april 2016 ingediend bij de Raad van State. De memorie van tegenantwoord door de verzoekende partijen volgt dan binnen de zestig dagen. Dat wordt dus medio juni 2016 verwacht. Op het verslag van de auditeur van de Raad van State staat geen vaste termijn. Dat wordt geschat op zes maanden. Dan spreken we al over november 2016. De partij en de tegenpartij hebben elk dertig dagen de tijd voor een reactie. Dan is het januari 2017. Voor de zitting en het definitieve arrest door de Raad van State is er geen termijn, maar op basis van de door ons opgenomen contacten schatten we dat dit voor het tweede kwartaal van 2017 zal zijn. Voor alle duidelijkheid, dat is de tijdlijn van de Raad van State. Daar heb ik totaal geen vat op. Ik hoop dat u mij dat ook niet kwalijk zult nemen. Daar kan ik niets aan doen. We kunnen daar moeilijk in tussenbeide komen. Dat zou ook niet raadzaam zijn.

Ik kan dus absoluut niet vooruitlopen op die uitspraak van de Raad van State. Dit moet nog een hele weg afleggen. Voor alle duidelijkheid, het zijn de uitvoeringsbesluiten die zijn geschorst, niet het Maatwerkdecreet op zich. Ik moet echter realistisch zijn. De inschatting is wel dat het wellicht tot een complete vernietiging zal komen. Dat zullen we echter afwachten. We mogen er niet op vooruitlopen, maar het ziet er niet zo heel rooskleurig uit.

Er zijn in het kader van het herstellen van het Maatwerkdecreet uiteraard ondertussen ook gesprekken geweest met de belangenorganisaties van de beschutte en de sociale werkplaatsen. Daaruit blijkt dat een compromis tussen de beide organisaties niet echt heel evident en gemakkelijk is. Parallel aan de opmaak en

het goedkeuringsproces van de twee herstelbesluiten heb ik de opdracht gegeven aan de secretaris-generaal van het Departement WSE om in alle discretie verkennende gesprekken te voeren met de twee belangenorganisaties, om te bekijken of ze toch niet een klein beetje dichterbij elkaar kunnen worden gebracht. Dat is dus een soort bemiddeling. Ik denk dat de secretaris-generaal die materie ook zeer goed kent. Die kent de betrokken koepelorganisaties ook zeer goed en zal dat wel op een goede manier kunnen doen.

Mevrouw Talpe, ik heb eigenlijk al geantwoord op uw vraag of ik al rond de tafel heb gezeten toen ik zei wat we hebben gedaan in de schoot van de commissie van de SERV. Dan was er de vraag of ik heb bemiddeld of heb geprobeerd om de twee bedrijven in kwestie toch van hun procedure te doen afzien. Ik heb dat niet persoonlijk gevraagd, maar dat is geprobeerd. Zowel Westlandia als de Wase Werkplaats heeft echter laten weten de procedure te willen voortzetten. Ik heb u wel gezegd dat de koepel zich ondertussen heeft teruggetrokken.

Mijnheer De Meyer, ik ben me er natuurlijk absoluut van bewust dat dit ook een zeer prangend probleem is voor de buso-jongeren, zeker omdat de schoolvakantie bijna begint. Ik heb echter gezegd dat ik vóór de schoolvakantie een definitieve goedkeuring van de Vlaamse Regering wil, en dan is dat gewoon van kracht vanaf de dag waarop het wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Dat kunnen we dus ook op die manier regelen. Ik wil dat dit voor de zomervakantie geregeld is. Met ieders medewerking zal dat wel lukken. Dat belet echter niet dat ze ondertussen eventueel wel een stage of vakantiewerk zouden kunnen doen, maar dat is niet ideaal of optimaal. Laten we er dus van uitgaan dat we voor de zomervakantie kunnen landen, zodat de doorstroom onmiddellijk kan gebeuren. Uiteraard hebben we over heel deze overgang contact gehad met de VDAB en hebben we deze procedure en timing ook toegelicht bij het Departement Onderwijs en Vorming en het kabinet van Onderwijs, omdat dat natuurlijk ook een problematiek is die ons allebei aangaat.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Minister, ik dank u voor uw uitvoerige antwoord. Als ik het goed heb begrepen, dan hebt u ervoor gekozen om dat traject bij de Raad van State af te ronden en parallel geen strategie te bepalen om toch nog tot een onderling akkoord te komen, om toch nog te proberen die juridische strijd met de twee bewuste ondernemingen te staken. Ik heb begrepen dat dat moeilijk is, maar is het onmogelijk? Dat is natuurlijk nog iets anders.

Dan heb ik nog een bijkomende vraag over de financiering. We moeten natuurlijk ook opletten dat we nu niet opnieuw naar een atypische periode evolueren. Hoe gaat die financiering verlopen nu niet alle vacatures worden ingevuld? Vandaag de dag zijn er natuurlijk een pak minder prestaties, en dat zal uiteraard een impact hebben op de subsidies. Zal men ter zake problemen krijgen wanneer er nieuwe berekeningen moeten worden gemaakt? Hebben die openstaande vacatures vandaag een impact op de toekomstige financiering? In het vacuüm waarin we ons vandaag bevinden, mogen we geen atypische periode creëren voor de toekomst, waardoor we opnieuw in de problemen zitten.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het feit dat we hier met vijf een vraag stellen over dezelfde aangelegenheid, duidt toch op grote onrust en onzekerheid in de sector. Ik denk dat het ieders bekommernis is, en uiteraard ook die van u, dat we met bekwame spoed die zaken regelen die we nu al kunnen regelen. Ik kan heel goed begrijpen dat een terugdraaien zeker administratief een titanenwerk is. Daarom heb ik dat ook zo gesignaleerd in mijn vraag om uitleg. Het is goed om te horen dat er tot op heden al heel wat is

gebeurd. Ik zal hier straks toch wat positiever gestemd weggaan, omdat ik hoor dat men alles tegen de zomer op de rails wil krijgen. Het mag duidelijk zijn dat er geen tijd te verliezen is, zelfs met die timing. Ik hoorde dat ook aan uw antwoord, toen u het had over enige goede wil bij alle betrokkenen.

Het aspect van de doorstroom staat sinds de schorsing van de uitvoeringsbesluiten eigenlijk ook on hold. Dat is wel heel belangrijk voor onze partij. Zal dat mee worden opgenomen in de reparatiebesluiten voor de beschutte en sociale werkplaatsen, of blijft het on hold tot het nieuwe maatwerk in uitvoering komt?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat de gedachte-wisseling bijzonder nuttig is geweest. Minister, ik wil u bedanken voor uw engagement. U hebt al een antwoord gegeven op een vraag die ik wou stellen. Ik begrijp dus heel goed dat u met de zomervakantie niet de zomervakantie van de regering of het parlement bedoelt, maar wel die van de scholen. U moet heel goed weten dat, indien u op 17 of 24 juni een beslissing neemt, het nog enige tijd duurt voor dat besluit is gepubliceerd. Ik hoop dat er toch wel wordt bekeken hoe u samen met de minister van Onderwijs goed kunt communiceren met de buso-scholen, zodat ze dit niet op de twee, drie laatste dagen voor de schoolvakantie moeten doen, maar ze de nodige tijd krijgen om goed te communiceren ten behoeve van de leerlingen die afstuderen. Dat is een aanbeveling die ik nog zou willen meegeven.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Ik heb twee bijkomende vragen. Het eerste sluit aan bij wat de heer Beenders al heeft gevraagd. Heb ik uit uw antwoord goed begrepen dat u zegt dat er geen enkele onderhandelingsmarge meer mogelijk is met de twee klachtindieners? U zegt hier nu als minister dat we er niet meer zullen uitraken, dat wat u betreft die optie van de baan is. Of is er nog een mogelijkheid en lopen de onderhandelingen nog? Kunt u daar toelichting bij geven?

Een tweede punt betreft de communicatie naar de sector. Als ons allerlei alarmkretten bereiken, hetzij via de pers, hetzij via persoonlijke contacten, dan vraag ik me af in hoeverre de sector van bepaalde zaken op de hoogte is, of de sector weet wat er op dit moment allemaal beweegt. Op welke manier gebeurt de communicatie naar die delen van de sector die momenteel zeer onrustwekkende signalen uitsturen? We moeten hun wat meer op de hoogte houden over alles wat er op dit moment aan het gebeuren is.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Ik zou graag de precieze data weten wanneer het spoedadvies aan de SERV is gevraagd en aan de Inspectie van Financiën. Vooral de datum waarop het advies van de Raad van State werd gevraagd, is heel belangrijk, want daar moeten we dertig dagen bijtellen vooraleer we naar de regering kunnen en kunnen weten wanneer er een herstelbesluit zal zijn. Als we een beetje inspelen op de vraag van de heer De Meyer en we niet op 24 of 25 juni willen landen, dan is de datum waarop het advies van de Raad van State werd gevraagd, cruciaal.

Waar ik ook op mijn honger blijf zitten – het betreft een vraag die andere collega's hebben gesteld – is hoe we verder omgaan met het Maatwerkdecreet. U hebt heel duidelijk uitgelegd wat er allemaal is gebeurd om te herstellen wat er aangericht is, als ik het zo mag uitdrukken. Wij, en ik denk ook de maatwerkbedrijven zelf, willen echter terug naar het Maatwerkdecreet. Hoe gaan we daar raken? Wat zijn de uitvoeringsbesluiten die worden genomen om het geheel te

herstellen? Ik ga ervan uit dat we geen jaar wachten, want heel de timing die u hebt aangegeven om het Maatwerkdecreet definitief te schorsen, is ongeveer een jaar. Ik ga ervan uit dat we dat niet afwachten, maar dat we effectief maatregelen nemen om nieuwe uitvoeringsbesluiten te nemen zodat het Maatwerkdecreet opnieuw kan worden ingevoerd.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Ik wou nog een klein puntje vermelden in verband met de buso-leerlingen. Het is inderdaad zeer lastig dat zij nog een jaar extra zouden moeten aanvragen. Zij kunnen dat tot 21 jaar zeer gemakkelijk via de klassenraad, maar dat is nefast voor de instroom van nieuwe leerlingen in het buitengewoon secundair onderwijs. Het zou een zeer lastige piste worden. Het is ook geen gewenste evolutie dat de toeleidingsproblematiek van de sociale economie op het onderwijs zou worden afgewenteld. Minister, ik hoop echt met u mee dat we voor de zomervakantie kunnen landen. Of het nu 28 juni is of 15 juli maakt niet uit. De sociale werkplaatsen sluiten toch collectief in juli en augustus. Ik hoop toch wel dat we tijdens de zomervakantie kunnen landen.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Ik heb u inderdaad de hele procedure van de Raad van State uitgelegd. Heb ik ondertussen de hoop opgegeven? Neen, ik heb gewoon gezegd dat het water tussen de twee zeer diep is en dat het er niet onmiddellijk naar uitziet dat dat gaat verbeteren. Ik heb natuurlijk niet voor niets de secretaris-generaal van het departement aangesteld als een soort van bemiddelaar die moet gaan kijken of er toch niet tot een compromis kan worden gekomen. Het ideale scenario is natuurlijk dat de twee betrokken beschutte werkplaatsen zich alsnog terugtrekken bij de Raad van State. Ik ken de heer Vanderpoorten als een zeer subtiel, tactisch en diplomatisch man, en misschien gaat hij er wel in slagen.

Ik ben wel vergeten te zeggen dat de heer Vanderpoorten voor zijn opdracht tijd heeft gekregen tot eind september. Dan zullen we zien. Als jullie zelf de twee betrokken beschutte werkplaatsen, en alle andere werkplaatsen, zowel de sociale als de beschutte, nog kunnen overtuigen om zich terug te trekken, dan zal ik jullie voor eeuwig dankbaar zijn.

Mijnheer Beenders, wat de financiering betreft, hebt u het waarschijnlijk over het herstelbesluit van februari. Dat is gebeurd op basis van het laatst gekende kwartaal van Maatwerk, omdat we geen andere cijfers hadden. De actuele tewerkstelling was niet gekend door Maatwerk.

Mevrouw Talpe, doorstroom wordt absoluut mee opgenomen in een van de herstelbesluiten. Daar gaan we verder op inzetten, met dien verstande dat we wel weten dat we niet iedereen kunnen laten doorstromen, maar voor degenen die kunnen doorstromen, moet dat zeker mogelijk zijn.

Mevrouw Claes, ik heb het advies van de SERV nog niet gevraagd. Ik heb gezegd dat het een spoedadvies is geweest van de Inspectie van Financiën, dat het nu bij mijn collega van Financiën en Begroting ligt, dat collega Tommelein heeft laten weten dat hij zeer spoedig een begrotingsakkoord zal geven, dat we wel contact hebben genomen met de SERV, met de vraag of, als het ontwerp bij hen komt, ze bereid zijn om dat met spoed te behandelen. Ze hebben daarop ja gezegd. Een advies van de Raad van State heb ik natuurlijk ook nog niet gevraagd want ik moet eerst naar de regering gaan. Ik zie dat dus nog altijd zeer optimistisch en rooskleurig in, niet zozeer de huidige situatie, maar wel de reparatie. Ik hoop inderdaad tegen de zomervakantie te kunnen landen. Ik hoop op jullie steun daarvoor.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp-a): We hebben nu een duidelijk overzicht hoe u nu terug naar het verleden wilt gaan. We hebben ook een duidelijk overzicht over hoe u de procedure bij de Raad van State ziet evolueren in termijnen. We mogen nu misschien toch al de oproep doen om werk te maken van antwoorden die u aan de sector en aan ons zou kunnen geven over hoe u het maatwerkverhaal in de toekomst ziet. We moeten daar nu al aan beginnen, om niet meer tijd te verliezen dan nodig. Ik wil u echt oproepen om de sector nauw te blijven betrekken, om constructief overleg te blijven plegen. Misschien moeten we afspreken dat wanneer het over de toekomst van maatwerk gaat, we vanaf nu niet meer naar het verleden verwijzen en we het zwartepietenverhaal achterwege laten. Laat ons nu kijken naar de verantwoordelijkheden om ervoor te zorgen dat er zo snel mogelijk perspectief en oplossingen komen.

Ik hoop ten eerste dat de secretaris-generaal nog slaagt in zijn opzet, zodat de juridische strijd kan worden gestaakt. De sector heeft vandaag al te kampen met stilstand wegens het ontbreken van een groeipad maatwerk. U hebt in het verleden ooit gelachen toen ik heb gezegd dat u de sociale economie behandelde als een palliatieve patiënt, maar ik heb tot nu toe nog geen enkel perspectief gekregen dat het tegenovergestelde bewijst. De versterking van de sector blijft in heel wat scenario's achterwege. Ik hoop echt, als de regering maatwerk en de sector toch zo belangrijk vindt, dat ze u gaat steunen om die sector te versterken. Ik hoop ten eerste dat we in de komende maanden in een sfeer gaan komen waarin heel de sector van de sociale economie opnieuw perspectief krijgt, opnieuw enthousiast, opnieuw positief wordt, en dat we die artikels in de kranten, die items in de journaals waarin de sector klaagt, achterwege blijven en dat er terug ambitie en goesting komt om ervoor te zorgen dat die mensen die een afstand tot de arbeidsmarkt hebben, de plaats krijgen die ze verdienen.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): De timing zal strikt zijn, met de stap naar de regering en naar de Raad van State. Daar moeten we zeker de vinger aan de pols houden. U vroeg naar goede wil van iedereen. U kunt van ons zeker op heel wat goede wil rekenen. Voor goede wil bent u hier aan het goede adres. We zullen het zeker nauw opvolgen. We hopen effectief dat de timing tegen de zomer kan worden gehaald, dat er heel goed gecommuniceerd kan worden met de sector, want dat zal cruciaal zijn, zeker als blijkt dat er toch een haar in de boter zou zitten wat de timing betreft.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Eén zin: wij kijken samen met de leerlingen van het buso uit naar de oplossing.

De voorzitter: Dat is pas een conclusie.

De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Als het gaat over goede wil, dan denk ik dat in deze commissie elke partij niets anders dan goede wil heeft voor de sector van de sociale economie. Daar twijfel ik niet aan, en u ook niet. Daar ben ik van overtuigd.

Een van de meest cruciale factoren is hetgeen we in het debat in februari al hebben aangehaald, namelijk dat we de onderhandelingen toch zo diplomatisch en constructief mogelijk proberen te voeren, onder andere met die twee partners. Dat zal een doorslaggevende factor zijn.

Ik sluit ook aan bij de opmerkingen die ik eerder heb gemaakt: de communicatie naar de sector op dit moment moet heel transparant zijn, want de onrust die we in de media en op andere manieren vernemen, moeten we zoveel mogelijk wegnemen. Ik zou ook alle stappen die gebeuren op een transparante manier blijven communiceren naar alle betrokken partijen.

U wil met de bemiddeling landen in september. We zullen dat nauwlettend mee in de gaten houden en u daar dan opnieuw over ondervragen.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Ik heb een beetje teruggeteld. Als we op 30 juni, dat is voor de zomervakantie, een besluit willen hebben, dan moeten we op 2 juni naar de Raad van State kunnen gaan. Dan hebben we een maand de tijd gegeven aan de Raad van State. Dat betekent dat dit besluit op 27 mei door de regering moet zijn goedgekeurd. Op dat ogenblik moet er een advies zijn van de IF en van de SERV. We realiseren ons allen dat die timing heel erg krap is. Ik hoop dat we daarin slagen. Ik blijf op mijn honger zitten over op welke manier we terug naar het Maatwerkdecreet gaan zonder dat we gewoon afwachten tot het geschorst is. Voor ons is dat alleszins geen piste.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het gebruik en de bijsturing van het ICF-instrument (International Classification of Functioning, Disability and Health) bij de toeleiding naar de sociale economie – 1811 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Met de schorsing van het Maatwerkdecreet is de oude regelgeving voor zowel sociale en beschutte werkplaatsen opnieuw van toepassing. We hebben het daarnet uitgebreid over gehad. Naast de administratieve rompslomp die de schorsing met zich meebrengt is één van de grootste problemen de toeleiding van de doelgroepwerknemers. Dat hebben we de afgelopen weken uit de sector kunnen vernemen.

In het verleden hebben we dit al geregeld besproken in de commissie. U hebt toen aangekondigd dat u oplossingen zou uitwerken. Ik wil graag citeren wat u in het verleden in de commissie hebt gezegd: "ICF (International Classification of Functioning) is een waardevol instrument. We zouden het uiteraard willen blijven gebruiken als het maatwerk in ere hersteld is. ICF verliep niet altijd vlot, maar misschien kunnen we van deze periode gebruikmaken om het ICF door de VDAB onder de loep te laten nemen, om na te gaan waar er nog kinderziekten zijn, zodat we aanpassingen kunnen doorvoeren. Ik wil het instrument niet loslaten, maar op dit ogenblik kan ik het niet gebruiken omdat ik terugval op de oude regelgeving."

Vooraf de laatste zin is belangrijk. Ik hoor dat op het terrein ICF wel nog gebruikt wordt en dat het wel nog meegenomen wordt in de besluitvorming wanneer medewerkers worden toegeleid. Nochtans hebt u altijd gezegd dat ICF niet meer kon worden gebruikt. Versta me niet verkeerd: ik ben net zoals u – en ik denk zoals de meeste mensen hier rond de tafel – een voorstander van het instrument. Ik denk wel dat het zou moeten worden geëvalueerd en hier en daar moet

worden bijgestuurd. We hebben altijd geopperd om in deze periode de tijd te gebruiken voor een evaluatie en een bijsturing.

We moeten ervoor zorgen dat de juiste doelgroep wordt toegeleid naar de juiste vacatures. Dat is de laatste maanden niet zo goed verlopen. De klachten zijn de laatste weken en maanden toch wel aanzienlijk.

Minister, wat zijn de afspraken en de richtlijnen bij het gebruik van het instrument ICF? Mag het vandaag gebruikt worden? Of mag het niet gebruikt worden? Wordt het oogluikend toegestaan? Kunt u daarover wat meer informatie geven?

Wordt het instrument ICF geëvalueerd en bijgestuurd zoals u in de commissie aankondigde? Op welke manier hebt u dit georganiseerd?

Wat is uw doelstelling voor de bijsturing: zorgen dat er voldoende toeleiding is in functie van de vacatures en/of zorgen dat de juiste profielen terug in de juiste vacature terecht komen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, ik deel uw overtuiging en het belang dat u hecht aan het feit dat bij de toeleiding naar de sociale werkplaatsen de doelgroepwerknemers daar op de juiste plaatsen moeten terecht komen, en dat er voldoende moeten kunnen worden toegeleid. U weet dat wij momenteel moeten werken met hoofdstuk twee van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 1998 betreffende de sociale werkplaatsen. Daar worden vijf voorwaarden gesteld om in aanmerking te kunnen komen voor tewerkstelling in een sociale werkplaats. De eerste is: een fysieke of psychische of sociale beperking en moeilijkheden hebben. Een tweede voorwaarde is: op de dag voor de indienstneming ingeschreven zijn bij de VDAB als niet-werkende werkzoekende. Een derde voorwaarde is: een begeleidingstraject volgen van de VDAB of van een door deze dienst erkende derde of Vlaamse openbare instelling waarmee deze dienst een samenwerkingsovereenkomst heeft gesloten. Een vierde voorwaarde is: op de dag voor de indienstneming ononderbroken gedurende een periode van minstens vijf jaar werkloos zijn. In het vorige debat kwam tot uiting dat dat een van de problemen was. Een laatste voorwaarde is: geen hoger diploma of getuigschrift of brevet hebben behaald dan lager secundair.

U vraagt of dit instrument vandaag wordt gebruikt. De eerste voorwaarde is eigenlijk een minimale toepassing van ICF. Met het herstelbesluit gaat men, wat de toeleiding betreft naar de sociale werkplaats, kunnen kiezen: ofwel gebaseerd op het besluit van 1998, dus voldaan aan die vijf voorwaarden, ofwel via ICF. Men gaat zelf kunnen kiezen wat men wil doen.

Om fysieke of psychische of sociale beperkingen of moeilijkheden bij een kandidaat aan te tonen, zal de VDAB werken met een bio-psychosociaal verslag dat wordt opgesteld aan de hand van ICF-screening. Dat is de minimale toepassing van ICF. Het ICF-instrument kan dus.

Ik hoop, mijnheer Beenders, dat ik u daarnet al een beetje gelukkig heb gemaakt, maar nu nog meer: onder aangepaste voorwaarden kan het ICF-instrument gebruikt blijven worden.

Ik vond het niet zo prettig om het allemaal te moeten meemaken, de schorsing en zo, en jullie, de werkplaatsen en de doelgroepwerkers wellicht ook niet. Maar het had wel het voordeel dat de VDAB misschien toch wel een aantal kinderziekten onder de loep kon nemen. Ik heb nooit onder stoelen of banken gestoken dat die er waren. De VDAB heeft dat gedaan en is er nog steeds mee bezig. Ze evalueren het instrument zowel kwantitatief als kwalitatief. Voor het kwantitatief

onderzoek voert de VDAB strategische analyses uit. Voor het kwalitatief onderzoek worden afgenomen ICF-screenings door meerdere beoordelaars onderzocht op inhoudelijke aspecten.

De nieuwe instroom op basis van de oude doelgroepcriteria wordt opnieuw naast het ICF-verslag gelegd, om te bekijken of en waar er een mismatch zou kunnen zijn.

Wat betreft mijn doelstelling bij de besturing: er moet voldoende toeleiding zijn in functie van vacatures, en de juiste profielen moeten bij de juiste vacature terechtkomen. Ik deel absoluut uw bekommernis. De beide elementen die u aanhaalt, zijn absoluut belangrijk. Enerzijds dat de vacature effectief ingevuld kan worden, en anderzijds dat het juiste profiel de vacature invult. Die twee zijn complementair en zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden.

Ik heb er alle vertrouwen in dat de vertraging in de toeleiding een tijdelijk probleem is, eigen aan de opstart van een nieuwe methodiek. Ik weet dat de VDAB de afgelopen maanden net iets meer aandacht heeft kunnen spenderen aan het verbeteren van het instrument omdat het niet meer zoveel werd gebruikt omdat het niet meer kon. Weliswaar wel in een light-vorm, niet in een volledige vorm. Ik ben net als u bezorgd dat de juiste profielen op de juiste vacatures moeten blijven terechtkomen. Tijdens de periode van de schorsing van het Maatwerkbesluit zullen we blijven investeren in de nieuwe methodiek, het gebruik van de nieuwe toepassingen en ook het uitbouwen van een uitgebreide monitoring waardoor een grondige evaluatie mogelijk wordt op basis van representatieve data.

Het zal u wellicht niet verbazen dat ik dit doe in nauwe samenspraak met mijn collega van Werk Philippe Muyters omdat het ICF ook veel, om niet te zeggen alles, te maken heeft met de VDAB.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Dank u wel, minister, het was een heel snel antwoord. Ik heb geprobeerd het goed te begrijpen. Als ik het goed begrepen heb, dan hebt u gezegd dat de VDAB de afgelopen maanden werk heeft gemaakt van een evaluatiebijsturing. Het is mij niet duidelijk of die bijsturing al is afgerond. Vandaag zien we toch nog altijd dat een aantal profielen niet op de juiste plek komen. Ik ga ervan uit dat dit komt doordat de bijsturing nog niet is afgerond. We zien vandaag in maatwerkbedrijven dat profielen voor arbeidszorg worden toegeleid naar betaald werk, en dat in de lokale diensteneconomie profielen voor sociale werkplaatsen worden toegeleid. Dat is allemaal recenter dan enkele maanden geleden gebeurd. Minister, is er een termijn vooropgesteld waarbij u kunt zeggen dat de evaluatie is afgerond en dat de kinderziekten eruit zijn en dat u nu eindelijk kunt garanderen dat de juiste profielen naar de juiste plekken worden toegeleid? Kunt u meer duidelijkheid geven over die timing? Ik ga ervan uit dat die vertraging er is gekomen door dat nieuwe instrument en dat zij kan worden weggewerkt. We zullen in de cijfers kunnen zien of dit het geval is.

Het allerbelangrijkste is dat er nu heel snel wordt gehandeld bij de evaluatie van het systeem, zodat we op korte termijn aan de sector kunnen garanderen dat de juiste mensen op de juiste plek komen. Vandaag is dat een zeer groot probleem, dat trouwens al langer gekend is. We moeten daar eerlijk over zijn. We hebben hier al vaak gediscussieerd over die toeleiding en over hoe dat zou worden opgelost. We zijn nu weer zoveel tijd verder en ik merk dat het hele verhaal nog altijd niet is afgerond.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Het ging inderdaad heel snel. Minister, heb ik het goed begrepen dat men in het herstelbesluit voor de toeleiding kan kiezen tussen de vroegere voorwaarden of het ICF-instrument? De vroegere voorwaarde voor de

sociale achterstand, uw eerste criterium: moet men dat dan met die light-ICF aantonen? Gaat men dat aantonen zoals het vroeger was? Dat is voor mij onduidelijk.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, ik heb u gezegd dat de VDAB bezig is met de kwantitatieve en kwalitatieve bijsturing van het ICF. Dat is nog niet afgerond. Maar je moet natuurlijk wel een representatief staal hebben. Er moeten genoeg cases zijn. De steekproef moet groot genoeg zijn om tot een goed resultaat te kunnen komen. Ze zijn er mee bezig, maar ik denk dat ze toch nog wel eventjes cases moeten verzamelen om tot een staal te komen dat men representatief kan noemen. Het heeft weinig zin om op basis van twintig cases conclusies te trekken. Maar ik ben het absoluut met u eens dat we ervoor moeten zorgen dat de juiste profielen in de juiste vacatures komen.

Mevrouw Claes, ik heb de vijf voorwaarden uit het besluit van 1998 opgesomd. Bij het herstelbesluit zal het ICF aan die eerste voorwaarde worden toegevoegd. Dan zal men dat inderdaad kunnen doen.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Minister, ik ben het met u eens dat er een goed staal moet zijn waarop u evalueert. Maar u moet ook eerlijk zijn. Deze situatie is van kracht sinds 1 april 2015. We zijn nu meer dan een jaar verder, of dertien maanden, en we moeten nog altijd vaststellen dat medewerkers na een aantal weken worden teruggestuurd omdat het niet het juiste profiel is. Ik ben het met u eens dat u niet moet evalueren met twintig cases, maar na dertien maanden is het aantal cases wel aanzienlijk groter en blijft de problematiek heel actueel. Zeker de laatste weken stel ik vast dat de sector het forum van de media gebruikt om aan te kaarten dat er nu echt wel problemen op de werkvloer ontstaan. Ik denk dat we met dertien maanden echt wel genoeg tijd hebben gehad om te evalueren en om bij te sturen. Ik hoop echt dat dit niet nog maanden gaat aanslepen, want dan krijgen we problemen op de werkvloer.

Ik blijf die stilstand ervaren in heel de sector van de sociale economie. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat ik, telkens als deze commissie vergadert, redelijk depressief naar buiten ga omdat het altijd zo negatief is. Ik krijg nooit eens een gevoel van: 'Yes, de sector gaat content zijn, er komt een groeipad!' Neen, er komt geen groeipad. Het Maatwerkdecreet komt er ergens in 2017. ICF? Al dertien maanden, we zullen wel zien wanneer dat het er komt, dat is nog allemaal niet afgerond.

Je moet maar eens een onderneming leiden of in een onderneming tewerkgesteld zijn, met dit kader waarin je moet werken. Je moet verdomd hard werken om te strijden om te overleven, en als je dan ook nog eens in een kader moet werken waarin de overheid, met alle respect, niet echt een meewerkende partner is – dan heb ik veel respect voor de ondernemingen die het vandaag moeten klaarkrijgen om nog te groeien en om economisch rendabel te blijven.

Minister, we moeten nu echt opletten dat die stilstand niet wordt omgebogen naar een negatieve groei, met vacatures die niet ingevuld worden en wetende dat een hele groep mensen op de wachtlijst staat, mensen die willen en kunnen werken. Ik betreur dat we met deze regering geen stappen vooruit zetten om aan te tonen dat we die groep van mensen echt belangrijk genoeg vinden om hen aan het werk te krijgen. Ik hoop echt dat in de volgende commissievergadering de goesting er opnieuw is om vooruit te gaan en dat de beslissingen zijn genomen die de sector versterken, en dat ik moet stoppen met het verhaal dat ik vind dat u deze sector als een palliatieve patiënt behandelt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.